

1. סנהדרין קג, א-ב
 ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מאי דכתיב בראשית ממלכות יהוים בן יאשיהו... אלא בקש הקדוש ברוך הוא להחזיר את העולם כולו לתוהו ובוהו בשביל יהוים, נסתכל בדורו – ונתקררה דעתו...
 כי אתא יהוים אמר: קמאי לא ידעי לארגוזי, כלום אנו צריכין אלא לאורו – יש לנו זהב פרויים שאנו משתמשים בו, יטול אורו. אמרו לו: והלא כסף וזהב שלו הוא, שנאמר לי הכסף ולי הזהב נאם ה' צבאות! – אמר להם: כבר נתנו לנו, שנאמר השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם...
 אמר ליה רבא לרבה בר מרי: מפני מה לא מנו את יהוים – משום דכתיב ביה ויתר דברי יהוים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו. מאי והנמצא עליו? רבי יוחנן ורבי אלעזר; חד אמר: שחקק שם עבודה זרה על אמתו, וחד אמר שחקק שם שמים על אמתו.
2. מועד קטן כו, א
 דכתיב ויהי כקרא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח וגו'. מאי שלש דלתות וארבעה? אמרו ליה ליהוים: כתב ירמיה ספר קינות. – אמר להו: מה כתיב ביה? – איכה ישבה בדד. – אמר להו: אנא מלכא. – אמרו ליה: בכו תבכה בלילה. – אנא מלכא. – גלתה יהודה מעני – אנא מלכא. דרכי ציון אבלות. – אנא מלכא. היו צריה לראש. – אמר להו: מאן אמרה? – כי ה' הונה על רב פשעיה. מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש.
3. סדר עולם רבה (ליינר) פרק כה
 ויתן ה' בידו וגו' (דניאל א ב), ובמקום אחר הוא אומר קבורת חמור וגו' (ירמיה כב יט), ובמקום אחר הוא אומר ויאסרהו בנחשתים וגו' (דברי הימים ב לו ו), אלא מלמד שכיון שאסרו מיד מת באיסוריו והוציאו וגררו, לקיים מה שנאמר סחוב והשלך וגו' (ירמיה כב יט).